

Boj s médii? To není můj styl

Mladá fronta Dnes, 13.03.2013, str. 12, Publicistika
<http://zpravy.idnes.cz/mfdnes.asp>

Novináři ho zlobili, ale vyhlášovat válku jim nechtěl. Jako správný mluvčí nebyl nikdy vidět víc než jeho šéf. Po pěti letech ve funkci mluvčího prezidenta Václava Klause opouští Hrad a přiznává, že ne úplně s lehkým srdcem. **Radim Ochvat.**

Radim Ochvat. Foto: lidovky.cz

- Jak vaše rodina prožívala konec vaší hradní éry?

Máma prožívala celou tu misi mnohem náročněji než já. Pro mě to byla mnohdy stresující, ale především zajímavá práce. Máma všechno sledovala, výstřižky sice neshromažďovala, ale když mě viděla v televizi, tak esemeskovala – tam ses tvářil smutně a tam zas kysele. Teď je mnohem smutnější než já, tak jí říkám, že nějaká nová mise brzy určitě začne. Ani já nepopírám jistý smutek z konce, po stažení prezidentské standarty ve čtvrtek v noci mi nebylo úplně nejlépe, ale vnímám to jako nový začátek.

- Nesvezla se výrazně pokleslá popularita Václava Klause při odchodu i po vás?

Absolutně ne, vůbec si to takhle neuvědomuju. Uvědomuji si téměř pětileté období, za které jsem Václavu Klausovi nesmírně vděčný se vším všudy. Za to, že jsem měl šanci s takovou osobností pracovat. I přesto, co se na závěr odehrálo v médiích. Média určitě mohou za ten propad v žebříčcích popularity.

- Když informovala o amnestii?

Ano, některá v tom byla poměrně hysterická. Jsem přesvědčen o tom, že co média vytvořila během krátké doby po zveřejnění amnestie 1. ledna, to byl velmi nevybalancovaný boj. Ty příběhy, které jsme viděli v televizích a některých tištěných médiích, to už bylo opravdu příliš.

- Co přesně udělala ta média v případě amnestie špatně?

Vytáhla si pár konkrétních příkladů a na nich rozjela celkovou mediální masáž. Úplně tam zanikla ta podstata, což byly ony tři body: tresty do jednoho roku, nad 75 let a pak to, že v Česku je spousta případů, které se táhnou 10 i 15 let. To přece není normální. A tato diskuse ze začátku v médiích vůbec nezaznívala. Všechno se to zvrhlo na jeden bod, obrázky z věznic a kontroverzní případy.

- Soudím, že i západoevropská média by si z celého příběhu vytáhla to nejzajímavější a nejkontroverznější – přece jako novinář se věnujete tomu, co vzbuzuje debaty, je to přirozené.

Tomu rozumím.

- Tak co je na tom špatně?

Za těch pět let jsem nabyl dojmu, že média zajímá primárně střet, primárně krev – a to přece není dobře. Média přece musí chtít ten kontext, bez něj nebudete mít kvalitní zpravodajství, když všechno zhustíte to jednoho negativního titulku. Vůbec ten poměr pozitivního a negativního zpravodajství se posouvá horším směrem. Realita v Ostravě, Brně, Jihlavě nebo Českém Krumlově je zcela jiná. Je čas se více zabývat tím, co se daří.

- Jak jste to dělali v Rádiu Orion? Opravdu byste tam diskutovali o věcech, o kterých nikdo necítil potřebu veřejně diskutovat?

Tady mi šlo spíš o tištěná média a televize. O tom, co bylo v komentářích a reportážích. Mně tam ten hlas z druhé strany a kontext chyběl. Vše se to ztratilo ve zkratce a v honbě za senzací. Tak třeba: že se tady táhnou případy 10, 12, 15 let – vám to přijde normální? Mně rozhodně ne. Vyspělý svět řeší největší případy za pět let. To přece byla také symbolika toho aktu. Pitvat jednotlivé případy mi z tohoto úhlu pohledu připadá bezcenné.

- Miloš Zeman při inauguračním projevu zařadil média mezi tři ostrůvky negativní deviace – souzníte s ním?

Souznít není to správné slovo. Rozumím mu. Zvláště v souvislosti s prezidentskou kampaní. Ale pozor – z mé strany to není en bloc kritika médií, to není vytváření nějakého mylného pocitu, že média jsou špatná. Snažím se nalézat příčinu. Je spousta velmi kvalitních novinářů a taky mnoho nekvalitních.

- Jako v každém oboru. Byl nějaký moment, kdy jste chtěl médiím vyhlásit boj, protože vašemu šéfovi doopravdy ublížila?

Stalo se to několikrát, nechci mluvit o konkrétních příkladech. Ale když se to stalo, tak jsem buď zvedl telefon a snažil se to s novinářem probrat, nebo jsem sám napsal článek. Že bych jim chtěl vyhlásit boj, to ne. Jsem člověk debaty a snažím se s lidmi mluvit. Nejsem člověk boje.

- Kdy vás média nejmíc naštvala?

Nerad se vracím k jedné události, ale záležitost s takzvaným chilským perem je pro mě osobně křivdou. My všichni členové delegace jsme to viděli: byla to naprosto přirozená věc, kdy si prezident po podpisu dává pero do saka. Když podepisuje smlouvu Medveděv s Obamou, tak to pero takhle vezmou a takhle si ho dají do saka (zasunuje pero do náprsní kapsy). Ale tím, jak Česká televize přistoupila k popisu té věci, jak to stříhla s těmi šipkami, s tou hudbou – a pak to rychle kolovalo po celém světě – to byla pro mě velmi neférová věc, která se ani nedala nijak dovysvětlit.

- Nikdy jsem z Hradu neslyšela povzdech typu: Tady jsme udělali chybu.

Já si umím chybu přiznat – už v mládí jsem si dával před sebe často papír, abych si nalevo psal, co se mi povedlo, a napravo to, co se mi nepovedlo.

- Tak nám zkuste říct, co si myslíte, že se vám na Hradě nepovedlo.

Ale já opravdu nemám pocit, že by se něco vyloženě nepovedlo. Nedokážu se teď bezprostředně po odchodu na to takhle dívat. Čas na bilanci teprve bude.

- Máte hezké osobní motto: Zdravé sebevědomí – zdravá pokora. Máte dojem, že z Hradu sálalo stejně toho prvního jako druhého?

To bychom museli vzít sumář všech kroků a výroků a bavit se o konkrétních věcech.

- Tak příklad, když už jste vytáhl kauzu "chilské pero". Kdyby Václav Klaus postupoval jako vámi zmíněný Obama, ostentativně přede všemi by zasunul pero do přední kapsičky na saku, zřejmě by žádná kauza nevznikla. Ale že si ho strčil neveřejně pod stolem do boční kapsy a dělal tím dojem nedůstojného aktu – to přece byla chyba jako hrom.

Mám ještě půlhodinku, tak pojďme k něčemu dalšímu.

- Co jste jako šéf hradní komunikace říkal na veřejná vyjádření vicekancléře Petra Hájka?

Proč by Petr Hájek, který píše knihy, nemohl mít na věci své názory? Taky jsem měl přetlak a chuť psát své postřehy na blogu nebo sociálních sítích, ale neudělal jsem to nikdy za posledních pět let, protože můj hlas by byl brán jako hlas hlavy státu. Pan Hájek byl ovšem v jiné roli a mohl si to dovolit.

- Jako vrchní hradní komunikátor jste nikdy neměl pocit, že by to prezidentovi mohlo ublížit?

Kontroverzní výroky nutně mají kontroverzní dopad. Samozřejmě, že spousta úryvků z jeho knih měla mediální dopad na hlavu státu. Ale prezident má kolem sebe dlouhodobě velkou spousta lidí s širokou škálou názorů a pohledů a nemyslím si, že je na tom něco špatného. Spousta Hájkových vyjádření byla pokrácena a použita ve zkratce a různým způsobem rozhrávána médii. Ale myslím si, že je správné, že prezident měl tým, který má na věci názory a obohacuje i ten mediální svět.

- Nikdy vás nenapadlo, že pan Hájek v pozici vicekancléře by měl být trochu utlumen?

Nenapadlo. Žijeme snad pořád ve svobodné zemi. Proč by to tak mělo být?

- Protože reprezentoval určitou instituci, nejen sebe.

Můžeme na to mít x názorů. Ale tohle je přece politický marketing a politické prostředí, tam mají dominovat myšlenky a ideje. Ty se nemají schovávat. A jestli má někdo pocit, že se to má dělat jinak, tak ať si to dělá jinak. Prostě za prezidenta Klause a za nás to bylo tak.

- Víím, jak to bylo. Ptám se vás na zhodnocení.

Ale já nechci dávat nějaký silný zkratkovitý výrok. To si nezaslouží rychlou jednu větu, která to vrhne jinam.

- Celkově jste s panem Hájkem souzněl?

Ale samozřejmě, že na několik věcí máme jiný názor, a já jsem to Petrovi i řekl a on to řekl mně. Máme otevřené komunikativní prostředí a je to takhle dobře. A vy to odvádíte úplně někam jinam. Jeho první knihu jsem si podtrhal, některé věci o médiích bych, neříkám že podepsal, ale řekl bych jo, v tom je velká pravda. Celkově mi ta kniha připadá přínosná, a jestli se mi něco nelíbí, tak to řeknu Petrovi Hájkovi, a myslím, že je to tak správně.

- Ztotožňujete se s ním v pohledu na Havla?

Pojďte už...

- Tak jinak: co si osobně myslíte o Václavu Havlovi?

Respektoval jsem ho jako prezidenta. Byla to velká osobnost našich novodobých dějin, která byla ale ideově a politicky na opačném břehu řeky, než je můj životní názor a přesvědčení.

- Pamatujete si nějaký příklad, kdy jste Václava Klause ovlivnil?

Byly to drobnosti, které mají zůstat uvnitř týmu. Kdybyste se zeptala, v čem on ovlivnil mne, rád odpovím: Václav Klaus je neuvěřitelný vizionář, člověk, který vidí o dva kroky dál než ti ostatní. Vážím si toho, že jsem pro něj mohl pracovat.

Radim Ochvat

Narodil se v roce 1977 v Ostravě. Absolvoval Pedagogickou fakultu **Ostravské univerzity**, pak pracoval jako redaktor a programový ředitel ostravských rádií Hellax a Orion. Od roku 2005 podnikal v reklamě. K politice "přičichl" jako tiskový tajemník předsedy ODS Mirka Topolánka, podílel se i na jeho volební kampani v roce 2006. Po Topolánkově nástupu do funkce premiéra působil jako vedoucí programové kanceláře. V červnu 2008 se stal mluvčím prezidenta Klause, se kterým se znal z dob, kdy s ním v Ostravě dělal jako redaktor rozhovory při volebních kampaních. Na rozloučenou dostal od Klause Plaketu prezidenta

republiky.

PŘÍMO K VĚCI s Barborou Tachecí

Jejíma očima

Přišel v obleku s kravatou i v době volna a řekl mi, že je to kvůli mně. Šikovný kluk. Když fotograf dofotil, chtěl jít na rozhovor do kavárny. Sympatický kluk. A když jsem se zeptala na něco nepříjemného, podíval se na mě jako na zločince a snažil se odvést řeč úplně jinam. Klausův kluk.

O svém bývalém šéfovi mluví s velkým respektem a moc si přeje, aby zůstal v politice: "Uvědomuji si jeho obrovskou sílu a víze, které jsou mi blízké. Taková osobnost se z politického světa vytrahit nesmí." Na slovo nesmí klade veliký důraz, abych i já pochopila, co je v tom sdělení důležité. Protože jinak mi muselo být hodně věcí vysvětlováno.

Z programového ředitele ostravského Rádía Orion se Radim Ochvat proměnil v dynamického manažera, který vizáží i vystupováním připomíná mladé muže z Wall Streetu. Ale není to jen pro efekt – o věcech skutečně přemýšlí a bylo by s podivem, kdyby ve způsobu myšlení občas výrazně nepřipomínal svého gurma. Má našlápnuto na další skvělou kariéru a soudím, že by si ji zasloužil.

Prý stále neví, co bude: "Jsem plánovač v práci, ale nejsem člověk, který je schopen si naplánovat budoucnost dva měsíce předem. Chtěl jsem si konec užít až do stažení prezidentské standarty." Teď ho čeká měsíc v Austrálii a pak ho to táhne do komerční sféry. Zásadní dodatek: s Václavem Klausem hrál tenis jen dvakrát. Proč víckrát nebyl přizván, nevím. Nehledejte v tom žádnou souvislost, ale Radim hrál tenis závodně.

Zpracovatel: Anopress IT a.s.

<https://absolventi.osu.cz/>

<http://pdf.osu.cz/>